

Ekhard Ninnemann

Nobby Nilpeer büxt denn mol ut

He wahn alleen in den groten groten Deertenpark in de grote grote Stadt.

Langwielig weer dat, heel langwielig. Spannend weer dat blots denn, wenn en poor nette Kinner stohn bleven för siene verdreihnten Trallen.

„Künnt wi nich rieden op di“ frögen se, de Kinner. Ode: „Is wohr, kummst du ut Kenia in Afrika? Is dat nich bannig wat kold hier för di?“ He smuster un nickköpp dreemol. He wüss un seh dat ok so. För em weer heel kloor: Nix as ruut. Jo, he wull hier ruut ut de verdreihnten Trallen. Man woans kunn he dat blots op de Been stellen?

As Kalle sien Etenbringer un Oppasser an 'n Avend wedder mit de Fuddderasch keem, dor faat Nobby sik en Hart.

„Dor sünd Müüs in mien Eten“, mecker he. „Grote, dicke, fette Müüs. Un Müüs mag ik rein goor nich. Ik bün Pflanzenfreter!“ As Kalle nu dat Fudder nipp un nau ankieken dä, wat maak dor uns kloken Nobby?

He kreeg dat Iesendoor to faat. He maak dat op vun binnen, denn Kalle harr den Slötel stecken laten. Un denn maak he slank as een Wiechel un schruuv sik dörch dat enge Door na buten.

Dat weer also de Freeheit dach he. He frei sik as en Weltmester Un he hüpp dreemol in de Högde – sowiet dat mit all siene Kilos so möglich weer.

Avers toerst kregg he noch den Slötel to faat un buch Kalle Oppasser an sien egen Steed in. So kunn düssen Wachbüdel den jümmers brummigen Direkter nich so fix wohrschaun.

Un denn? An mehrsten frei he sik över all de Kinner op den Speelplatz.

Un as een vun de Kinner ankeem un fröög, „Künnt wi nich tosamen utrieden?“ dor wüss Nobby, wat he wull. Wat en Idee? Nobby sä „kloor doch!“ Un he legg si mit sienen Buuk op de Eer: Un swupps, dor seten Inga un Achmed all op sienen Rüch.

Un denn? Denn lööp he mol suutje un mol fix dörch den Dertenpark. Un keeneen wull noch kunn em stoppen. Un Anna un Achmed op sien Buckel, de freien sik as man wat.

„Dat is avers en prima Programm in düssen Deertpark“, sä en kloke Fruu.“ So en netten Dertenpark, wo de Lütten ok op de Nilpeer rieden künnt! Un wat de Kinner glücklich weern. Ne, wat weer dat en wunnerhaftig Nilpeer! Wenn he man keenen op de Fööt petten deit!“ – Man Nobby pass op.

En wunnerboor Programm: Dat dachen de mehrsten Lüüd de heel vun de Socken weern. Un as de Direkter as de Fülerwehr andüüst keem, dor kunn he nich anners as seggen: „Kloor , dat is uns nieget Programm. Grote Deerten to’n Anfaten un Rieden. Un bavenops Kinner de glücklich sünd.“

Un wenn ji nochmal in den Dertenpark gaht, denn kiekt mol ut: Hebbt de Deerten ok ehr Platz achter de Trallen? Un snackt se villicht ok mit Kinner? Dat sünd denn förwiss de richtigen.